

Nr 106.

Godkänd i första kammaren den 24 april 1923.
Godkänd i andra kammaren den 24 april 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående Sveriges deltagande i garantien för ett för Österrikes återuppbyggande avsett internationellt lån.

(Statsutskottets utlåtande nr 46.)

Till KONUNGEN.

Uti en den 16 februari 1923 till riksdagen avlåten proposition (nr 86) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen dels medgiva, att Eders Kungl. Maj:t må under i propositionen angivna förutsättningar förbinda svenska staten att intill det belopp, som erfordras för amortering och förräntning av högst 13 millioner österrikiska guld kronor av kapitalbeloppet av det planerade internationella lånet för Österrikes finansiella återuppbyggande, deltaga i garantien av sagda lån; dels ock bemyndiga riksgäldskontoret att tillhandahålla statsobligationer eller kontanta medel till det belopp, som erfordras för fullgörande av de förbindelser, Eders Kungl. Maj:t sålunda kan komma att ikläda staten.

Riksdagen har icke ansett sig böra motsätta sig ett bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag om deltagande från Sveriges sida vid åvägarbringandet av ifrågavarande lån för Österrikes återuppbyggande. Ett beslut i dylik riktning torde stå i överensstämmelse med och närmast kunna betraktas såsom en konsekvens av det medgivande, som lämnades vid 1922 års riksdag rörande svenskt deltagande i en internationell finansorganisa-

tion med ändamål att främja Europas ekonomiska återuppbyggande. Det nu framlagda förslaget avser i huvudsak att tjäna samma huvudsyfte, nämligen en insats från Sveriges sida i det gemensamma mellanfolkliga arbete, som synes vara en nödvändig förutsättning för åstadkommandet av ordnade ekonomiska förhållanden i Europa. På sätt av propositionen närmare framgår, skulle såsom ett villkor för den nu ifrågasatta nya förbindelsen uppställas, att Sverige frikallades från sin ovan nämnda tidigare gjorda utfästelse. En ytterligare förutsättning skulle också vara, att Danmark iklädde sig en motsvarande förbindelse. Vad Norge beträffar är frågan om dess deltagande ännu icke så klarlagd, att den svenska utfästelsen ansetts böra därav göras beroende.

Den ifrågasatta svenska garantien är, såsom i propositionen omförmäles, avsedd att omfatta högst 2 % av hela lånebeloppet, 650 millioner österrikiska guldkronor, eller alltså högst 13 millioner österrikiska guldkronor. Enligt vad som från utrikesdepartementet meddelats, skulle emellertid härtill komma den del av kostnaderna för lånets emitterande och placering, som belöper å Sveriges andel i detsamma; i detta hänseende har det av Eders Kungl. Maj:t begärda medgivandet ansetts böra erhålla en något förändrad avfattning.

Under åberopande härav får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* medgivit, att Eders Kungl. Maj:t må under de förutsättningar, som angivas i statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden den 16 februari 1923, förbinda svenska staten att intill det belopp, som erfordras för amortering och förräntning ävensom emitterande och placering av högst 13 millioner österrikiska guldkronor av kapitalbeloppet av det planerade internationella lånet för Österrikes finansiella återuppbyggande, delta i garantien av sagda lån;

dels ock bemyndigat riksgäldskontoret att tillhandahålla statsobligationer eller kontanta medel till det belopp, som erfordras för fullgörande av de förbindelser, Eders Kungl. Maj:t sålunda kan komma att ikläda staten.

Stockholm den 24 april 1923.

Med undersåtlig vördnad.